

Det er svært at se positivt på starten af 2026

Børsen den 31 december 2025

2025 blev et år med voldsom international tumult i den økonomiske politik.

Ud over en fortsat udfordring med krigen i Ukraine stak USA's præsident Trump en kæp i det internationale hjul ved pludseligt, voldsomt og uforudsigeligt at rykke verdens største økonomi i en markant protektionistisk retning.

Europas store økonomier var stadig gået i stå, og EU ignorerede effektivt Draghi-rapportens advarsler. Og Kinas økonomi fortsatte i det skjulte med at være i krise.

På den baggrund, hvad skal man da forvente for 2026? Et første pejlemærke bliver USA's højesteret, der sandsynligvis allerede i januar afgiver dom i sagen om Trumps handelspolitik. Domstolens høring i november faldt absolut ikke ud til administrationens fordel af dommerne, Amy Coney Barrett, understregede muligheden, at staten skal betale toldindtægterne tilbage til importørerne.

Spørgsmålet i starten af 2026 er således mere, hvad Trump-regeringen gør, når højesteret slår ned på hele handelspolitikken, og ikke, om den gør det. Uanset reaktionen får dommen konsekvenser for hele det globale handelssystem.

Mens USA's økonomi lider under Trumps generelle politiske kaos, er udsigterne for Europa heller ikke rosenrøde. Vores del af verden er plaget af lav vækst, og ikke mindst næsten fuld stilstand i kontinentets største økonomier.

De sidste ti år er Europas fem største landes produktivitet kun vokset en halv pct. pr. år - en tredjedel af USA's vækst, på trods af at produktiviteten i Europa kun er ca. 85 pct. af USA's.

Draghi-rapporten fra 2024 dokumenterede med al tydelighed problemets rod i overregulering, offentligt overforbrug og mangel på reformer. Europas svar på vækstproblemet har indtil videre været mere af det samme, og 2026 lover ikke bedre.

I den situation bryster danske politikere sig af, hvor robust dansk økonomi er. Men selvom det på overfladen er rigtigt, er der også her alvorlige problemer.

Det offentlige bliver ved med at ansætte flere mennesker, mens det private mangler arbejdskraft. Og den økonomiske vækst består af et voksende handelsbalanceoverskud og i stigende grad overholdbare statslige og kommunale finanser.

Hvad statens voksende opsparing skal bruges til, er der ingen, der ved, men politikken begrænser synligt væksten i borgernes økonomiske muligheder.

Statsministeren lovede i oktober en stor økonomisk plan i 2026, men det er næppe et løfte, hun vil holde i en koalitionsregering i valgkamp mod hinanden. Det danske problem er vedblivende middelmådig vækst, der ikke rigtigt kommer borgerne til gode.

Bundlinjen er, at efter et 2025 med store, negative overraskelser, populistisk politik på begge sider af Atlanten og manglende vilje til at håndtere fundamentale problemer er det svært at se positivt på starten af 2026.

Det bedste bud på den politiske retning i USA og Europa er mere af det samme i en situation, der råber på reformer.

Christian Bjørnskov